

REPUBLIKA HRVATSKA
ETIČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Ev-23/2024-3
Zagreb, 17. lipnja 2025.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Šćekića, kao predsjednika vijeća, mr. sc. Domagoja Vučkova i Lidije Vukičević, kao članova vijeća, na temelju odredbe čl. 107.a st. 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora H. Š. iz Z., na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Sv-9/2024-4 od 22. svibnja 2024., u sjednici održanoj 17. lipnja 2025.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća trgovačkih sudova Republike Hrvatske (dalje: Sudačko vijeće) odlučeno je:

„Utvrđuje se da D. J., sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu, nije povrijedila Kodeks sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a. i to zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba upravnog postupka, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji, ukine odluku Sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i predmet mu vrati na ponovno odlučivanje.

3. Uvodno je potrebno istaknuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovnínik). Odredbom članka 1. Poslovnínika propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo

u granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je D. J., sutkinja Trgovačkog suda u Zagrebu, počinila povredu Kodeksa sudačke etike postupajući kao parnični sudac u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-2863/2023. Prema shvaćanju Sudačkog vijeća, a s obzirom na to da podnositelj pritužbe tvrdi da je sutkinja u tom predmetu propustila primijeniti odredbu članka 329. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje: ZPP) i donijeti djelomičnu presudu, iako je iz sadržaja rješenja kojim je bilo određeno financijsko vještačenje nesporno da je kod sutkinje sazrela odluka o ništetnosti cijelog ili djela ugovora, da je vještaku zadatak određen na način da utvrdi činjenice koje stranke nisu iznijele tijekom postupka te da nije pokrenut ogledni spor, proizlazi da se pritužba odnosi na povrede iz točaka 2., 5., 6. i 9. Kodeksa. Sudačko vijeće je, nakon uvida u dokumentaciju koja je dostavljena u privitku prijedloga za pokretanje postupka radi kršenja Kodeksa i očitovanja sutkinje od 23. travnja 2024., utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da sutkinja D. J. nije počinila povrede iz točaka 2., 5., 6. i 9. Kodeksa. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe, u suštini, sadržajem same pritužbe izražava svoje nezadovoljstvo u odnosu na primjenu mjerodavnog procesnog i materijalnog prava tijekom prvostupanjskog parničnog postupka, a koja, sve da je i pogrešna, ne ukazuje na istaknute povrede Kodeksa.

6. Podnositelj pritužbe u prigovoru prvenstveno ističe kako je pogrešno pravno shvaćanje Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da su suci u postupku utvrđivanja povrede Kodeksa zaštićeni tzv. sudačkim imunitetom iz članka 8. stavka 2. ZS-a odnosno da sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke s obzirom da je takvo pravno shvaćanje, po njegovoj ocjeni, u direktnoj suprotnosti s odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske od 24. rujna 2009. broj U-IX-3911/2009. Pritom ponovno detaljno obrazlaže na koji način je prvostupanjska sutkinja trebala postupiti povodom njegovog prijedloga za pokretanje oglednog spora te zbog kojih razloga je tijekom postupka trebala donijeti djelomičnu presudu, izražavajući pritom svoje neslaganje i nezadovoljstvo s načinom na koji je prvostupanjski sud postupio u konkretnoj pravnoj situaciji. Argumentirajući svoje navode podnositelj pritužbe smatra kako prvostupanjska sutkinja, postupajući u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-2863/2023, nije zatražila od predsjednika suda sazivanje sjednice Parničnog odjela te da nije uputila prijedlog za pokretanje oglednog spora Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, da nije donijela djelomičnu presudu o točki tužbenog zahtjeva za utvrđenjem ništetnosti cijelog ugovora o kreditu te da je vještaku, prilikom određivanja predmeta vještačenja, dala pogrešan zadatak. Na taj način, u suštini, iznosi svoje drugačije viđenje stvari koje se odnosi na pravilnost i zakonitost vođenja prvostupanjskog postupka i odgovarajuću primjenu materijalnih i procesnih odredbi.

7. Međutim, ističući navedene prigovore, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, imajući u vidu odredbu članka 119. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10 i 5/14, - dalje: Ustav) i članka 8. stavka 2. ZS-a pravilan je zaključak Sudačkog vijeća u pobijanoj odluci da sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke, osim u situacijama kada se radi o kršenju zakona od strane suca koje predstavlja kazneno djelo. Pritom također treba napomenuti kako se pravilnost i zakonitost pojedinačnih i konkretnih sudskih odluka, pa tako i odluka kojima se upravlja postupkom (odluka o oglednom sporu, donošenje djelomične presude i nalog za vještačenje), može ispitivati jedino i isključivo pred nadležnim sudom povodom izjavljenih redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, a tako nešto nije ovlašteno ispitivati Sudačko vijeće u postupcima u kojima se ispituje je li od strane pojedinog suca došlo do neke od povreda Kodeksa. To što podnositelj pritužbe u ovom konkretnom slučaju nije zadovoljan načinom na koji je prvostupanjski sud postupio povodom njegovog prijedloga za pokretanje oglednog spora, eventualnog donošenja djelomične presude i kod donošenja naloga za vještačenje tijekom prvostupanjskog postupka u kojem je on sudjelovao kao stranka, a kako to proizlazi iz sadržaja podnesenog prigovora, ne ukazuje na postupanje suca koje bi bilo protivno točkama 2., 5., 6. i 9. Kodeksa s obzirom da je sve te odluke i konkretna postupanja suda, sukladno članku 6. ZS-a, podnositelj prigovora mogao pobijati podnošenjem propisanih pravnih lijekova. Osim toga, čak i da te odluke suda nisu pravilne i zakonite, te da je sud pogrešno primijenio odredbe procesnog i materijalnog prava, a u situaciji kada se protiv takvih odluka mogu podnijeti odgovarajući pravni lijekovi, kao što je ovdje bio slučaj, donošenje takvih odluka ne može se automatski podvesti pod povredu točaka 2., 5., 6. i 9. Kodeksa.

8. S obzirom na prethodno izneseno, po ocjeni Etičkog vijeća, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Šćekić